

15. febrúar 1988

221

Nr. 79

REGLUGERÐ

um persónuafslátt og sjómannaafslátt.

I. KAFLI

Persónuafsláttur.

1. gr.

Frá álögdum tekjuskatti skv. 67. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, og útsvari skv. 25. gr. laga nr. 73/1980, um tekjustofna sveitarfélaga, með síðari breytingum, sbr. 2. gr. laga nr. 38/1987, skal draga persónuafslátt samkvæmt ákvæðum A-liðs 68. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, sbr. 10. gr. laga nr. 49/1987 og 7. gr. laga nr. 92/1987.

2. gr.

Persónuafsláttur manna sem um ræðir í 1. mgr. 67. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, skal vera 177.561 kr. samkvæmt viðmiðun við láns-kjaravísitölu 1. desember 1987. Fjárhæð persónuafsláttar breytist í samræmi við 121. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

3. gr.

Við ákvörðun staðgreiðslu opinberra gjalda skal draga persónuafslátt samkvæmt 2. gr. frá reiknaðri staðgreiðslu þannig:

1. Ef launatímabil er einn mánuður: 14 797 kr.
2. Ef launatímabil er hálfur mánuður: 7 399 kr.
3. Ef launatímabil er fjórtan dagar: 6 811 kr.
4. Ef launatímabil er ein vika: 3 405 kr.
5. Ef launatímabil er annað en að framan greinir skal ákvarða persónuafslátt launatímabils þannig:

$$\frac{177.561}{365} \times \text{dagafjöldi launatímabils}$$

Ekkert launatímabil getur verið lengra en einn mánuður.

4. gr.

Á skattkorti skal koma fram persónuafsláttur er miðast við einn almanaksmánuð. Ef launatímabil er annað en mánuður ber launagreiðanda að skipta persónuafslætti skv. 3. gr. eftir því sem tilefni er til.

5. gr.

Persónuafsláttur, sem safnast hefur upp í staðgreiðslu af þeim ástæðum að maður gat eigi nýtt sér hann, má færast til næsta launatímabils að því tilskildu að launamaðurinn starfi

hjá sama launagreiðanda allan þann tíma er um ræðir og skattkort hans sé óslitið í vörslu launagreiðanda sama tíma.

Láti maður af starfi hjá launagreiðanda og eigi þá ónýttan persónuafslátt frá fyrri tímabilum getur hann ekki nýtt þann afslátt hjá næsta launagreiðanda. Sá persónuafsláttur nýtist því ekki í staðgreiðslu en kemur til lækkunar á tekjuskatti og til greiðslu á útsvari við álagningu.

Skilyrði fyrir millifærslu persónuafsláttar milli launatímabila skv. 1. mgr. er að launagreiðandi færi launabókhald samkvæmt ákvæðum reglugerðar nr. 539/1987 og uppfylli ákvæði reglugerðar nr. 614/1987 um skilagreinar.

6. gr.

Ef maður krefst skila á skattkorti sem er í vörslu launagreiðanda ber launagreiðanda að rita aftan á kortið áður en það er afhent hve mikið af persónuafslættinum var nýttur á meðan kortið var í hans vörslu.

Pegar maður lætur af starfi hjá launagreiðanda skal launagreiðandi rita aftan á skattkort mannsins upplýsingar um nýtingu persónuafsláttar á því ári.

7. gr.

Launagreiðandi er tekur við skattkorti eftir upphaf árs skal láta korthafa njóta fulls persónuafsláttar í þeim mánuði sem hann fær kortið að frádregnu því sem nýtt var í sama mánuði hjá fyrri launagreiðanda enda hafi hann skráð það á skattkortið. Ef maður hefur ekki verið í starfi eða haft launatekjur í viðkomandi mánuði, og því ekkert skráð á kortið um nýtingu persónuafsláttar í mánuðinum, skal launagreiðanda heimilt að láta korthafa njóta persónuafsláttar í samræmi við launatímabil samkvæmt 2. til 5. tölul. 3. gr.

8. gr.

Sé persónuafsláttur að hluta eða að fullu ónýttur er heimilt að millifæra 80% ónýtt persónuafsláttur til maka þegar um hjón eða samskattað sambúðarfólk er að ræða. Skilyrði þess að persónuafsláttur í staðgreiðslu sé millifærður skv. 1. málslíð er að launagreiðandi hafi einnig skattkort makans í fórum sínum og skal þá taka tillit til 80% af þeirri fjárhæð sem á kortinu greinir eða þeirri fjárhæð hækkaðri samkvæmt auglýsingu ríkisskattstjóra.

9. gr.

Pegar skattstjóri gefur út nýtt skattkort í stað eldra skattkorts skal hann geta um þann persónuafslátt sem maður hefur nýtt samkvæmt upplýsingum úr skránni skv. 24. gr. laga nr. 45/1987 eða þeim upplýsingum sem launagreiðandi skráði aftan á það kort sem afhent var til breytinga.

10. gr.

Ef í ljós kemur við álagningu tekjuskatts og útsvars að persónuafsláttur í staðgreiðslu hefur orðið hærri en hann skal nema samkvæmt ákvæðum 68. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, fer um mismuninn við álagningu opinberra gjalda eftir ákvæðum 121. gr. sömu laga, sbr. 19. gr. laga nr. 49/1987.

11. gr.

Sá persónuafsláttur sem ekki er nýttur og er ekki ráðstafað til greiðslu útsvars skal við álagningu opinberra gjalda falla niður ef hann flyst eigi til maka eftir þeim reglum sem um það gilda samkvæmt 68. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

II. KAFLI

Sjómannaafsláttur við álagningu opinberra gjalda.

12. gr.

Maður sem lögskráður er á íslenskt skip eða skip sem gert er út af íslensku skipafélagi, skal njóta sérstaks afsláttar, sjómannaafsláttar, er dreginn skal frá reiknuðum tekjuskatti af launum fyrir sjómannsstörf.

Sama gildir um hlutaráðinn sjómann og hlutaráðinn land mann, þ.e. beitingamann á línubát, enda þótt hann sé ekki lögskráður. Starfsmaður hjá hafrannsóknastofnun og maður, sem ráðinn er af hinu opinbera til að hafa eftirlit með fiskveiðum skal einnig njóta þessa afsláttar fyrir hvern dag sem hann er á sjó.

Sjómannaafsláttur skal vera 408 kr. samkvæmt viðmiðun við lánsjaravísitölu 1. desember 1987 fyrir hvern dag sem maður telst stunda sjómannsstörf.

Fjárhæð sjómannaafsláttar breytist í samræmi við 121. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

13. gr.

Dagafjöldi skv. 12. gr. skal ákvarða sem hér segir:

1. Hjá sjómanni á fiskiskipi, þ.m.t. sel- og hvalveiðiskip, skal miða við þá daga sem hann er lögskráður á skipið að viðbættum þeim dögum þegar hann þiggur laun eða aflahlut sem sjómaður, t.d. þá er skip liggur í höfn vegna tímabundinna tafa frá veiðum vegna viðgerða eða þegar skipt er um veiðarfæri, enda sé hann háður ráðningarsamningi og á launum sem sjómaður við útgerðina á því tímabili. Sama á við þá daga sem sjómaður fær greiðslur fyrir hjá útgerðinni þegar hann er í orlofi eða veikur. Frídagar án launa frá útgerðinni teljast ekki með í þessu sambandi.
2. Aðrir sjómenn, t.d. í áhöfn farmskipa, farþegaskipa og varðskipa, skulu fá sjómannaafslátt fyrir þá daga sem þeir eru lögskráðir að viðbættum þeim dögum sem þeir halda launum sem sjómenn, t.d. í launuðu orlofi, veikindum og ef skip er í slipp vegna viðgerða. Þá aðra daga sem þeir stunda störf í landi skal ekki telja með.
3. Maður sem stundar fiskveiðar á bát undir 12 tonnum skal fá sjómannaafslátt fyrir hvern úthaldsdag.
4. Hlutaráðnir landmenn, þ.e. beitingamenn á línubát, sem ekki eru lögskráðir, skulu fá sjómannaafslátt sem svarar til þeirra daga sem þeir eru í fullu starfi. Hjá þeim sem stunda fiskveiðar skal miðað við úthaldsdaga en hjá landmönnum starfsdaga. Þessir aðilar skulu gera grein fyrir kröfu sinni um sjómannaafslátt með því að leggja gögn fram með skattframtali sínu er sýni að viðkomandi þáði laun sem hlutaráðinn landmaður á línubáti svo sem vottorð lögskráningastjóra og afrit af launaseðlum um úthaldsdaga eða starfsdaga. Ákvæði þessa töluliðar tekur ekki til manna sem starfa í ákvæðisvinnu við beitingu og ekki til þeirra sem starfa við landvinnu hjá útgerð enda þótt um launakjör þeirra fari að öllu leyti eða einhverju leyti eftir afkomu útgerðar eða aflahlut skipverja.

14. gr.

Nú fer sjómaður, sem lögskráður var, fram á að fá sjómannaafslátt sem svarar til lengri tíma en þeirra daga sem hann var lögskráður og skal hann þá gera sérstaka grein fyrir þeirri kröfu sinni með framlagningu gagna þar um með skattframtali sínu. Greinargerð skulu fylgja gögn sem varða vinnutímabil viðkomandi sjómanns, svo sem uppgjör útgerðarinnar. Ef um tímabundna afskráningu vegna legu skips til viðgerðar er að ræða eða ef maður er afskráður vegna veikinda eða orlofs en heldur launum eða aflahlut sem sjómaður á þeim tíma, skal staðfesta dagafjöldi með fullnægjandi gögnum ef viðkomandi maður óskar sjómannafrádráttar umfram lögskráningartímann. Sjómenn, sem ekki voru lögskráðir,

skulu gera rökstudda grein fyrir kröfu sinni um sjómannafrádrátt með því að leggja fram fullnægjandi gögn um úthaldsdaga og róðrafjölda.

Sjómaður skal þó aldrei njóta sjómannaafsláttar í fleiri daga en hann er í þjónustu útgerðar.

15. gr.

Sjómannaafsláttur samkvæmt 12. gr. skal dreginn frá reiknuðum tekjuskatti áður en dreginn er frá persónuafsláttur viðkomandi manns.

Sjómannaafsláttur getur mest verið jafnhár reiknuðum tekjuskatti af þeim launum sem greidd eru fyrir sjómannsstörf, þ.e. 28,5% af þeim launum, þar á meðal reiknuðum launum manna sem starfa við eigin útgerð, enda séu og uppfyllt ákvæði 12. gr. Sjómannaafsláttur kemur þannig ekki til lækkunar á tekjuskatti af rekstrarhagnaði þeirra sem starfa við eigin útgerð.

Sjómannaafsláttur sem ekki nýtist á móti álagningu tekjuskatts fellur niður.

16. gr.

Sjómannaafsláttur er ekki millifæranlegur milli hjóna eða milli sambúðarfólks sem skattlagt er eftir ákvæðum 63. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum.

III kafli.

Sjómannaafsláttur í staðgreiðslu.

17. gr.

Launagreiðandi má draga frá staðgreiðslu á tekjuári samkvæmt lögum nr. 45/1987, um staðgreiðslu opinberra gjalda, sjómannaafslátt skv. 1. og 2. tölul. 13. gr.

18. gr.

Maður, sem að jafnaði er lögskráður á tiltekið skip, skal við staðgreiðslu njóta óskerts sjómannaafsláttar miðað við heilan mánuð þótt lögskráning falli niður um tiltekinn tíma enda séu uppfyllt skilyrði 1. og 2. tölul. 13. gr.

19. gr.

Sjómannaafsláttur sem ekki nýtist að fullu í staðgreiðslu til frádráttar fyrir eitt launatímabil flyst til næsta launatímabils að því tilskildu að launamaður starfi hjá sama launagreiðanda bæði tímabilin.

20. gr.

Sjómannaafsláttur sem ekki nýtist við staðgreiðslu á tekjuári kemur að fullu til frádráttar við álagningu tekjuskatts á launum fyrir sjómannsstörf árið eftir. Á sama hátt skal sjómannaafsláttur sem ofreiknaður kann að verða í staðgreiðslu leiðréttur við álagningu.

IV. KAFLI

Ýmis ákvæði.

21. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í 3. mgr. 11. gr. laga nr. 45/1987, um staðgreiðslu opinberra gjalda, með síðari breytingum, og heimild í 68. gr. laga nr. 75/1981, um tekjuskatt og eignarskatt, með síðari breytingum, sbr. lög nr. 49/1987 og lög nr. 92/1987.

Fjármálaráðuneytinu, 15. febrúar 1988.

Jón Baldvin Hannibalsson.

Indriði H. Þorláksson.